

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCI. Ч. 45. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 9-го БЕРЕЗНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 9, 1984 No. 45. VOL. XCI.

„ПРИЙШОВ КОБЗАР В СТОЛИЦЮ ДИПЛОМАТИВ... ЩОБ ПРО ЗАБУТИХ СВІТОВИ СКАЗАТИ”

Ньюйоркська громада відзначила роковини Т. Шевченка

Нью Йорк (В. Л-ць). — Українська організована громада у метрополітальному Нью Йорку гідно і величю відзначила, з ініціативи Комітету Об'єднаних Українських - Американських Організацій і при співпраці Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА та мішаного хору „Думка” безсмертного Кобзаря Тараса Шевченка у 170-річчя його народині і 123-ту річницю смерті.

Незмінною і незаперечною є правда, що Т. Шевченко є основоположником української державницької думки і надхненником революційного перелому та відродження українського народу. І може тому, а ще більше з пошани до його особи, громада численно виповнила велику аудиторію середньої школи ім. Вашингтона Ірвінга у неділю, 4-го березня ц.р., щоб вшанувати великого українця-патріота і гуманіста, поезії якого зібрані у Кобзарі стали настільною книгою кожного свідомого українця в Україні і на поселеннях в країнах вільного світу.

На творчості поета побував свою добре опрацьовану доповідь президент Ради НТШ і голова НТШ в Америці д-р Ярослав Падок, кажучи, що трагічним і героїчним було життя і творчість Шевченка, і тут немає нічого дивного, бо ціла нація була в неволі. Шевченко був свідомий того, що його нарід може звільнитися з під ярма неволі тільки шляхом революції, через скінчення кайданів і окроплення волі власною кров'ю. Поки що заповіти Шевченка ще не здійснені, — заявив президент, — світом правлять ще закони сатрапів, які зазирають, чи нема ще де країни, щоб загартувати. Д-р Я. Падок заклав українську діяльність у вітні до України у ці Шевченківські дні, бо не

можемо, як казав Пророк, „спати на волі”.

Святочний концерт у поклоні Т. Шевченкові розпочав чудовий під кожним оглядом добре зіспіваний мішаний хор „Думка” під диригентурою Семена Корнірного і музичним супроводом Тетяни Поташко. Прозвучав могутньо і переконливо „Заповіт”, муз. М. Вербицького, соліст Ігор Зам'ятий, в новій інтерпретації, що його присутні, біля 500 осіб, прослухали стоячи із запертим віддіхом.

Після доповіді д-ра Я. Падок, запланований перший частини відспівав ще „Садок вишневий коло хати”, муз. Б. Вахнянина; „Чи ми ще зійдемося знову?”, муз. С. Людкевича із солістами Аллою Новицькою, Грогуль і Борисом Кекішом; „У перетину хвилини”, муз. Л. Ревуцького і „Хустина”, також муз. Л. Ревуцького із солістами Святославою Качарай і Василем Тершаківцем.

Після короткої перерви виступив Едвард Іванко, тенор — співак американських і канадських оперних театрів при акомпанюванні Т. Поташко і під загальне захоплення публіки відспівав: „У гаю-гаю”, муз. Д. Сичинського; „Три шляхи”, муз. Я. Степового, і „Огні горять”, муз. М. Лисенка. Присутній нагороджував співака теплим і довготривалим оплесками.

Поему Т. Шевченка „Утоплена” фавоно читала Оля Кириченко-Шуган, а чотири останні пісні — „Лічи в неволі”, муз. Д. Сичинського; „Сонце заходить”, муз. В. Іконника; „Чи ти мене, Боже”, муз. А. Гнатівича і „Шевченкові” — кантату для мішаного хору в супроводі фортепіано, слова К. Малицької, муз. К. Стеценка — знову виконав хор „Думка”, викликавши бурю оплесків вільної публіки.

Закінчення на ст. 3.

Починається весняний семестр на Філії УКУ у Філадельфії

Філадельфія. — У вітні, 13-го березня, о год. 7:30 вечора відбувається тут на Філії УКУ у Філадельфії відкриття курсу „Професор і наука”, щільно якого є запізніти український загал із працею українських професорів в американських університетах.

У курсі візьмуть участь слідуючі професори: Леонід Рудницький (відкриття і виклад про літературознавство), Рената Голд-Третак (мистецтво), Петро Стерно (історія і політичні науки), Альберт Кіпа (порівняльна література), Володимир Бандера і Федір Купинський (економіка і науки), Християн Кульчицький (англійська література), Олег Третак (електрична інженерія) і Богдан Гнатюк (аеронавтика й аеродинаміка).

Викладачі зустрічі з професорами відбуватимуться щовівторка від 13-го березня до 8-го травня. В четвер, 10-го травня, відбувається закінчення курсу та семінар СУКП-у на тему „Золото, срібло й діаманти”.

Крім нагоди записатися особисто з деякими профе-

сорами університетів і коледжів у Філадельфії та околицях, слухачі матимуть теж можливість засягнути детальні інформації про подальші педагогічно-наукові заклади в окрузі метрополітальної Філадельфії.

Докладніші інформації про курс можна отримати на Філії УКУ: 7911 White-wood Road, Elkins Park, Philadelphia, Pa. 19117; tel.: (215) 635-1555.

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

Нью Йорк. — Як уже інформовано, НТШ, УВАН і Польський Інститут влаштовують наукову українсько-польську конференцію, яка відбувається у суботу, 10-го березня ц.р., в приміщеннях Польського Інституту в Нью Йорку, при 59 схід 66-та вулиця, поміж Мелісон і Парк авеню. Найкращий доїзд — підземкою Lexington uptown до 68 вулиці.

Передполудневі сесії триватимуть від 10:30-12, а пообідні — 3-6 год.

Молодь влаштовує Великодній концерт в Ірвінгтоні

Ірвінгтон, Н.Дж. — Ліга Української Православної Молоді округ Нью Йорку і Нью Джерзі влаштовує в неділю, 25-го березня ц.р., о год. 3-й по полудні, в українській православної церкві св. Трійці, при 830 Лайонс авеню, духовний Великодній концерт. В Концерті братимуть участь хори: св. Трійці в Ірвінгтоні, св. Воз-

несіння в Мейплвуді, св. Димитрія в Картереті, св. Юрія в Ярвіллі-Трентоні, св. Вознесення в Кліфтоні, св. Андрія в Бавуд Брук.

Дохід від концерту призначений для стипендій для української молоді. Управа ЛУПМ надіється на підтримку українського громадянства.

Пам'ятник Т. Шевченка у Вашингтоні.

Ол. Неприцький-Грановський

БЛАГОСЛОВИ...

(На відкритті пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні)

Благослови, Всевишній Боже, Великий задум символічний, Бо в ній палає серцем кожен Син України — в доказ вічний, Що ти живеш в віках, Тарасе, Й сумління будиш скам'яніле Пророком словом... А в ній наше Минуле в славі гомоніло.

Благослови, Єдиний Боже, Споруду з бронзи і граніту — Вона, можливо, допоможе Пошукати людських пут і гніту. Бо в ній живе любов до волі Та у призначення України. Встає вона із сліз, із болю, І віри в історичні зміни.

Благослови той час, о Боже, Коли святі глибокі думи Спалить вогнем гадюче ложе. А нам засурмлять срібні сурми... Коли, забувши кривди давні, Разом, об'єднані віднині, Ми створим вартості державні Великі, горді Батьківщині.

У СВІТІ

ЧЕСЬКИЙ ДИСИДЕНТ Ярослав Ліс, ім'я якого широко відоме тому, що він станає в обороні Хартії '77, глуми в обороні прав людини, закінчив свою кару ув'язнення і його звільнили з тюрми. Я. Ліс, колишній передовий член чеської комуністичної партії, відкинув свою кару в цілості, не вважаючи на те, що у нього недуга серця. Він був арештований в 1983 році та засуджений на 14 місяців тюрми.

ПОЛЬСЬКІ ОФІЦІЙНІ чинники подали до загального відомо, що вони почали інвестиції у справі католицького священника Станіслава Малковського, який вигословив проповідь у варшавському костелі, де перед тисячами людей скритикував комуністичний уряд. Поліція зробила ревізію в його помешканні і, як повідомляє речник польського уряду, при тому знайдено 56 нелегальних документів.

РЕЧНИК ПОЛЬСЬКОГО уряду повідомив офіційно, що поліція насильно годувала члена „Солідарності”, який перебував в тюрмі та на знак протесту переводить голодівку. Це вперше польський уряд відверто признався до того, що змусило до їди в'язнів, які голодували в чотирьох тюрмах, вимагаючи для себе прав політичних в'язнів.

ВІДОМІЙ В НІМЕЧЧИНІ час публічного „карнавалу” перед початком Великого Посту у надрельських провінціях приніс того року подвійну кількість жертв, як минулого року. Як повідомляє німецька преса, в часі карнавалу загинуло 30 осіб, а 1,000 було поранених, в більшості в наслідок пияцтва.

В ЗІМБАБВЕ, ПІВДЕННА Африка, відкрили могилу, в якій поховано 4,000 повстанців та цивільного населення з часів семірічної громадянської війни. Могилу знаходиться у віддалі 100 миль на схід від столиці країни і речники теперішнього уряду приписують вину за цей масовий морд Іванові Смітові, прем'єр-міністрові білої раси, в часі громадянської війни. І. Сміт, який тепер є одним із 20-ти білих послів 100-членного парламенту, заперечує свою причетність, стверджуючи, що такі масакри є типові для кожної громадянської війни.

ОДИН ІЗ РИМСЬКИХ щоденників інформує, що Ватикан планує зрівняти свої дипломатичні зв'язки з Тайванем в надії, що це допоможе у встановленні дипломатичних зв'язків з Китаєм. Згідно з вістками, Ватикан має залишити в Тайвані лише апостольського делегата, який не має дипломатичного стажу.

ОДИН З НАЧАЛЬНИКІВ в'язниці в Белфасті, Ірландія, загинув від пострілу біля своєї хати на очах дружини і трьох дітей. Ірландська Республіканська Армія признається до виконання цього вбивства тому, що у в'язниці, де працював вбитий, знаходяться засуджені за тероризм ірландські повстанці.

МІЖНАРОДНА ОРГАНІЗАЦІЯ цивільного летунства 20 голосами проти 2 засудила ССРС за зістрілення корейського літака, що закінчилося смертю 269 цивільних пасажирів у вересні 1983 року. У рішенні проводу цієї організації прийнято внесок ЗСА, що військові чинники ССРС не вичерпали всіх можливостей ідентифікувати корейський літак і не дали доказів, що цей літак мав шпигунські завдання. Представник союзу уряду однак далі обстоює своє обвинувачення щодо шпигунства.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ Іраку сильно запротестував проти оскарження ЗСА, що іракські війська вживають у війні з Іраном хімічні засоби, закликаючи Урядові ЗСА „політично подвоїти засоби”. Але він не заявив ясно, що Ірак такої зброї у себе не має.

В АМЕРИЦІ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР Джордж Шульц, виходячи з Капітолію, де він брав участь у переслуханні різних комісій, а зокрема комісії Палати Репрезентантів, яка розглядала можливість збільшення допомоги для Ель Сальвадору, був полонерований, на що звернули увагу кореспонденти і запитали його про причину. Шульц відповів, що він розчарований постановою деяких законодавців в комісії й розуміє їхню логіку. З одної сторони вони нібито погоджуються, що престиж З'єднаних Штатів Америки треба за всяку ціну зберігати у світі, а з другої не погоджуються з урядовими програмами допомоги, без яких жадний Уряд в Білому Домі не може обійтися. Дж. Шульц мав на думку, що допомога для Ель Сальвадору, яку на Капітолі не тільки хочуть обмежити, але цілковито припинити, а для цього все знаходиться якесь причина: непотопування прав людини теперішнім урядом, чи кандидатура Роберто д'Обоссона на президента. „Ми маємо проблему, яку треба розв'язати”, — заявив Шульц кореспондентам, — „а не втікати від неї”.

РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО департаменту заявив, що християнсько-демократична партія в Ель Сальвадорі домагається, щоб скрайньо правий кандидат на президента, який правдоподібно тісно пов'язаний з „бригадами смерті” Роберто д'Обоссон зрезигнував із своїх амбіцій, або, щоб його дискваліфікувала конституційна комісія, бо він не притримується ніяких моральних засад у своїй політичній діяльності і тому може принести тільки шкоду Ель Сальвадору. На доказ свого твердження і вимог демократи вказали на підозріння вбивства архієпископа Оскара Арнульфо Ромеро в березні 1980 року людьми д'Обоссона. Президентські вибори в Ель Сальвадорі відбулися 25-го березня ц.р.

КАНЦЛЕР ЗАХІДНОНІМЕЦЬКОГО уряду Гельмут Кольт, який перебуває тепер у З'єднаних Штатах Америки, обговорює право Німеччини продавати зброю для Саудівської Аравії й інших арабських держав, не вважаючи на застереження американських урядових чинників. „Ми маємо певні зобов'язання супроти Ізраїля”, — заявив Кольт кореспондентам у Вашингтоні, але ми не хочемо зривати співпраці з мусульманськими народами”.

СЕНАТОР ЕДВАРД КЕННЕДІ ще й досі не дав своєї вільної підтримки для колишнього віцепрезидента Виратона Мондейла. Роберт М. Шрам, високий урядник в бюрі сен. Е. Кеннеді, заявив, що Мондейл телефонічно розмовляв з Кеннеді після передвиборів в Мейні 20-го лютого і від того часу між ними не було жадних розмов. Шрам також підкреслює, що сен. Кеннеді не підтримував жадного з кандидатів аж до часу демократичної Конвенції в липні ц.р.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Джиммі Картер заявив під час телевізійного інтерв'ю, що демократи можуть перемогти у виборах Роналда Регена, якщо поступатимуть розумно і об'єднано. На думку Картера треба виправдати таку політичну стратегію, яка знищила б „штучну персональну привабливість” теперішнього Президента. Крім того Дж. Картер заявив, що тепер ще передчасно робити висновки з передвиборів і передбачати хто саме буде демократичним кандидатом на президента. Його персональний вибором є однак Волттер Мондейл, який має вже практику на державному рівні. Перші його неспіхи у передвиборах він, мовляв, перетриває і номінацію отримає, — заявив Картер.

НЕГРИТЯНСЬКИЙ ПРОПОВІДНИК і один з кандидатів на президента від Демократичної партії Джессі Джексон критикує тепер обидвох передових кандидатів, сенатора Гері Гарта і Волттера Мондейла, і каже, що вони обидва говорять про поступ, але на практиці не виносять нових ідей і не критикують достатньо політики президента Роналда Регена. Досі ще ні один з названих кандидатів не заявився за розв'язку багатьох важливих політичних, мілітарних, соціальних та інших питань, а Мондейл, хоч був підтриманий організаціями жіноцтва, не заявив становища до проблеми рівноправності чи висунення жінки на віцепрезидента. Обидва кандидати, на думку Джексона, належать чи належали до естаблішменту і тому вони не здібні на переведення радикальних реформ будь-якого характеру, які змінили б обличчя Америки.

В. МОНДЕЙЛ ТРАТИТЬ ГРУНТ ПІД НОГАМИ

Вашінгтон. — Несподіваний зріст популярності сенатора Гері Гарта з Кольорадо і його перемоги зокрема в Нью Гемпширі і останньо у Вермонті, де він зловив понад 70 відсотків усіх голосів, а його противник Волттер Мондейл тільки 20 відсотків, змусили політичних спостерігачів, коментаторів і аналітиків, а тимбільше досвідчені інститути, ближче приглянутися цьому цікавому явищу.

Немає сумніву, що принаймні у початковій стадії Г. Гарт з підрадого кандидата виріс у трізного конкурента для майже „урядового” кандидата, колишнього віцепрезидента В. Мондейла. У зв'язку з виборами, які тепер проходять в багатьох штатах ЗСА, Інститут дослідів публічної опінії Гарріса проголосив у вівторок, 6-го березня ц.р., висліді останнього опиту з якого виходить, що колишній член урядового естаблішменту за президентури Джиммі Картера триває ґрунт під ногами, а головню підтримку у виборців. З-посеред 1,277 запитаних виборців тільки 37 відсотків думають, що В. Мондейл є сильною індивідуальністю. В серпні минулого року цей відсоток становив 47 відсотків, а в кінці 1983 року цей відсоток був значно вищий.

Чимраз більше виборців переконуються, що Мондейл надто тісно пов'язався з великими групами. Маться на думці найбільшу профспілку Американську федерацію праці — Конгрес індустріальних організацій, Об'єднання американських жінок, серед яких переважає фемінізм і вимога абсолютної рівності з чоловіками у всіх відношеннях включно з військовою діяльністю, партійні „боси”, рішення яких він виконує беззаперечно та з іншими силами, які не конче думають про інтереси З'єднаних Штатів Америки, а радше обмежуються до своїх локальних чи станових проблем. Так принаймні думає, як подає Інститут Гарріса, 60 відсотків запитаних і серед них 49 відсотків демократів; 48 відсотків не схвалюють підхліблення Мондейла до АФЛ-КІО.

Запитані хто дав би собі краще раду з важкими ситуаціями і з Советським Союзом, майже 49 відсотків заявили, що президент Роналд Реген, а тільки 36 відсотків віддали перевагу Мондейлові. Також здисцинована більшість запитаних підтвердила, що їм повністю відповідає спосіб керівництва Р. Регена закордонно і оборонно політикою, розв'язка питання в Центральній Америці, на Близькому Сході, в Європі та інших частинах світу. Багато виборців з обуренням згадують часи втрати престижу Америки, особливо спроби рятівництва американських закладників в Ірані тощо.

В Сирії розпочалась боротьба за владу

Дамаск, Сирія. — До Вашингтону й столиці західноєвропейських держав надійшли вістки, переважно від військових аташе, про те, що між сирійською елітою розпочалась боротьба за владу і кожна з ворогуючих груп старасться здобути якнайбільше впливів, щоб в майбутньому перехопити місце президента Гафеза аль-Аслада, який, згідно з опінією лікарів, хворіє на серце і може кожної хвилини відійти від активної державної служби.

З Дамаску також повідомляють, що в понеділок, 5-го березня ц.р., дішлось бачити навіть до перестрілки між поодинокими фракціями, згідно прихильними до тієї чи іншої групи воєвками і міжфракційна боротьба перекинулась вже на армію, кадомом чого мали бути масові звільнення і ставлення під суд старшин і підстаршин за несубординацію, а головню пропагування політичних ідей незгідних з політичною лінією сирійського президента.

Речники Державного департаменту у Вашингтоні і закордонні дипломати у столиці Сирії наткаються, що клопоті почалися від тієї хвилини коли молодший брат президента Ріфат аль-Ассад намагався сам перебрати владу після відходу свого старшого брата, не вважаючи на гостру опозицію військових чинників, які кажуть, що в теперішній майже воєнній ситуації і нерозв'язаному ще питанні Ливану військо повинно мати більший голос у політиці країни.

Західні дипломати кажуть, що боротьба за владу почалась зараз таки після серцевої атаки президента Гафеза аль-Аслада і триває досі, хоч вимірність її проявів була дещо притихла у страху перед ізраїльськими військовими атаками на сирійські позиції в долині Бекаа в Ливані і на лівансько-сирійському кордоні. Крім того Сирія не була певна, як поступатимуть західні альянси у Ливані, зокрема ЗСА. Тепер, коли чотири альянсу потуги вирішили забрати навіть свої скромні військові контингенти з Бейруту, Сирія залишилась там одинокою реальною силою і вона збирається підкупувати ліванському президенту Амінові Гемаельові свої політичні промови при допомозі місцевих мусульманських екстремістів. Очевидно, це станеться при передумові, що Сирія виступатиме одним монолітом, а не як розжита міжфракційною боротьбою держава, бо таку ситуацію напевно використають ізраїльці для поновного тиску на створення в Ливані суверенної держави без сирійських впливів.

У наступному числі Українського Тижневіка:

In The Weekly, March 11:

- Update on bill to create U.S. government-funded famine relief commission.
- Amnesty International chapter adopts Bohdan Rebyk.
- Text of opening address at Washington seminar "American Justice: Quo Vadis?"
- Profile of Yuri Denysenko, the man behind the camera, by Marta Kolomayets.
- From our pages in 1953, Notes on people, plus our regular features.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮзу \$1.25 місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поклін Пробудникові нації

„Нема в нас нікого достойного пророка: рідне українське слово над домовиною Шевченка: уся сила і вся краса нашої мови тільки йому відкрилася“, — промовляв над відкритою домовиною Тараса Шевченка один із його приятелів Пантелеймон Куліш, і додав: „...Будь же, Тарасе, певний, що ми Твій заповіт соблюдемо і ніколи не звернемо з дороги, що Ти нам проклав еси...“

І правду написав у своїй прегарній книжці „Життя Тараса Шевченка“ один із найкращих шевченкознавців Павло Зайцев, що „День 26-го лютого (старого стилю) 1861 року став днем української національної жалоби“. У тому дні, однаково, як у дні 25-го лютого (ст. ст.), за новим стилем 9-го березня, у дні народження Тараса Шевченка, немає у широкому світі ні одної закутини, де поселилися українці серед чужомовного моря, де не згадували б Тараса Шевченка урочистими сходами — доповідями, академіями-концертами та окремими, присвяченими Шевченкові, конференціями.

Немає у світі ні в одній країні і ні в одному народі такого культу одній особі, як є культ Тараса Шевченка в українців. Він далеко-далеко переростає звеличання геніального поета, бож геніальних поетів-письменників чимало в літературах різних народів. Культ Шевченка, плеканий від дня його смерті по нинішній день, стосується не поета, а пробудника української нації; стосується тієї людини, яка, проживши всього 47 років, з того лише 9 років як людина вільна, — не кріпак, ані не в'язень, ані під наглядом поліції, — зуміла своїм полум'яним словом перетворити аморфну етнічну „малоросійську“ масу у свідому українську націю. Тому й правильно називають його пробудником нації. І правильно православний пан-отець А. Мацкевич, який ховав Шевченка у надгробному саркофагу у Каневі, куди перевезено тіло Шевченка, навіязуючи до євангельського тексту, сказав: „Хай так просвітяться світло наше перед людьми...“ і запитав: „Яке ж це світло, про яке говорять Господі і яке повинно просіяти перед людьми? Це світло чисте, непідроблене, не омана, а світло справжнє...“ — і тому Шевченка називають „світлинником небесним“, бо його невеличка книжка „Кобзар“ стала тим українським Євангелієм, світлом якого ніколи не померкне. Стівідсоткову правду мав Павло Зайцев, коли свій названий вгорі твір закінчив таким звертанням: „...Все йде, все минає... Але він (Шевченко) буде так довго безсмертним, як довго існуватиме Україна. Це ж бо він сказав своєму народові все, що йому треба знати, щоб увійти у „народів вольних коло“, щоб досягти повної самостійності. Але заповіт його ще не здійснений...“

Заповіт Тараса Шевченка „встати й кайдани порвати“ ще не здійснений. Але цей ідеал існує в умах і душах всіх українців — в Україні і поза Україною суціль. Організацію українська вільна громада не споєна ідеально, драма, що на недавньому IV СКВУ тисяча прибулих з усіх кінців світу українців — наполовину делегатів, наполовину гостей — на початку і на кінці одностайно відспівали Національний гімн і що найдрозивіші справи поладано мирно. З погляду організації ми ще не дуже добре склали іспит. Але перебільшуємо зло наших внутрішніх неполадок. Бо хоч існує широкий вахляр різних партійно-політичних середовищ і хоч існують між ними зайві, анахронічні суперечки, то водночас всі вони без винятку поклоняються тіні Тараса Шевченка і визнають його — ще незавершений — державно-політичний заповіт.

І тому в Україні та поза нею у вільному світі поставлено вже Тарасові Шевченкові пам'ятники і поставлять їх ще більше, коли Україна стане насправді вільною, ні від кого незалежною державою. Саме цього року минає 20 років, як здвигнуто такий пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні. Це дає нагоду дати доказ тієї єдності духу української громади в ЗСА, яка стосується культу Тараса Шевченка. Цим культом ми спаєні досконало. Бо навіть ті з-поміж нас, які формально схилилися до автократичної системи правління, логічно, поклоняючись без застереження заповітам Шевченка, мусять, як і він, прагнути для України „праведного закону Вашингтона“, який став символом демократії.

Культ Тараса Шевченка всіх нас об'єднує і його філософія, яку ми від нього перейняли, є сильніша за філософію окремих партійних програм. Партії і їх провідники — вартості проминальні. Непроминальною є Україна і непроминальним є Шевченко — пробудник української нації, який проголосив непроминальний свій „Заповіт“. І напевно прийде час, коли не стане в Україні „советських людей“, окупантів, а будуть українці, які здійснять віщий Шевченків заповіт.

„Національний пророк“ — це не якийсь почесний чи похвальний титул Шевченка, як дехто міг би думати, але це його життєва, реальна ролі, надхненна внутрішнім поклонянням.

Пророк у біблійному значенні — це не тільки той, хто провидить майбутнє, але й той, хто говорить і пише в імені Бога, щоб закликати людей до добра, втішати в їхньому горі, опам'ятувати в гріхах.

В світському розумінні, згідно із словниками, пророк — це людина, обдарована незвичайною духовою і моральною проникливістю та передбачливістю, зокрема: натхнений поет. Часом також — провідний речник якоїсь ідеї, справи чи групи. Тому Іван Франко каже: „Поете... пророцький дар у тебе лиш на те, / Щоб інший край обійняти вказати, / А сам не входиш у житло святе“. („Із книги Кааф“).

Всі ті здібності і функції маємо у Шевченка. В своїх поемах, особливо політичних, він навчав та напоумляв своїх незрячих або збаламучених земляків, картая за національні гріхи. В обставинах підневільної дійсності сам він не падав духом, бо бачив візю світлого майбутнього України і пророкував це майбутнє силою свого генія. Пророцтво це оперті на твердому переконанні в справедливості української справи і на вірі в їх здійснення; вони

Життя кожної людини, з волі Божої, хистке, воно не стає, воно повне страждань і вічних небезпек. Тому й кожний з нас старастає уникати страждань, турбот, тяжких переживань і вести тихе та спокійне життя. „У всякого своя доля і свій шлях широкий“, — писав Шевченко у „Посланні“, та не забув жартю сказати про себе, коли б той хотів знати про нього. Його відповідь ширша, сильніша і пряміша: „А що ж то? Ось, люди добрі, я гуляю, бенкетую в неділю і в будень: А вам нудно, жалкується... Йй Богу, не чую! І не кричати! Я свою п'ю, а не кров людську...“

Оце відповідь Шевченка. І ми б розуміємо, що тільки велика, творча людина, із безмежною любов'ю і поштовхом, аж до самовідречення, має право про себе так сказати. Така людина понад життя лишилася вірою своїм святым ідеалам, служнянню викликові Долі, і хоч би цілий світ із усіма вирафінкованими тортурами накинута на неї, хоч би скажена ворожа лютя шаліла над нею, бичувала її або схидними підступами хотіла зломити її душу, — ця людина витримає у своїй постанові і вірі, і хіба згине тілом, але духово вийде переможцем!

Наш народ знає багато таких історій мужів від зарання світу аж до сьогодні, а поміж ними з подивом дивимось на найбільшого з них, на світлу постать нашого генія, поета, національного пророка Тараса Шевченка. Кожний з нас знає, що він таким був і

Іван Лесько

ПОЛІТИЧНІ ПРОРОЦТВА ШЕВЧЕНКА: ЇХ ДЖЕРЕЛА І РЕАЛІЗМ

були і є джерелом сили для послідовників Шевченка — реалізаторів його ідей.

Добрий знавець політичної психології Вячеслав Липинський каже, що для успіху кожної політичної ідеї і дії конечна „віра в справедливості, законність і необхідність своїх хотінь і своїх впливів“, передусім в ініціаторів, а потім у реалізаторів цієї акції. Це тверде переконання, що „їхня віра не є впливом тільки їх особистого, суб'єктивного хотіння, але є проявом якоїсь вищої... об'єктивної, законної і необхідної правди“. З такої віри, або містичизму, випливає зав'язаність, витривалість і непохитність у здійсненні намічених ідей; це Шевченкове: „Караюсь, мучусь, але не каюсь“.

Шевченко був гарячим поклонником правди, віри у її силу й остаточну перемогу. Вірував також, що ця правда є по боці України. (Слова „правда“ і „воля“ найчастіше вживані слова в його політичних поемах). Цією вірою об'єктивної правди є правда Божя. „А правда Божя побідить“, бо „вже вчута зачалась, і виростуть вчута ті! / Христу війни святії, і без огля і

Проф. Мирослав Борисюк

ІДЕЯ ОСОБИСТОЇ ПОСВЯТИ У ШЕВЧЕНКА

„Ми не лукавили з Тобою, Ми просто йшли, у нас нема Зерна неправди за собою“.

Т. Шевченко

Таким залишиться по всі часи. Але мало з нас питає себе, що зробило його таким, що він для нас найбільший?

Ось тут і наша відповідь: не в щасті, не в оп'янілій буйності юності, не в гурті любих друзів, не серед бурі оплесків на естраді, але там, де не доходить світло і людське око, там, де брязкають кайдани, де чути стогін і жалюві зойки, там почалися і життя і безсмертна слава поета.

Тюрма! Так! Царська тюрма — каземат — вбийча і жорстока, так само як тайга і Сибір! Чому тюрма? — запитає. Таж Шевченко міг жити на волі, що йому дали друзі. Хіба він не вмів чи не хотів її шанувати? Чи не краще було йому посягнутися малоросту і писанню гарних романтичних балад, або поїхати на Україну і забути безжурним життям між своїми? Справді так було з Тарасом від 1838 року, коли вкуплено його із кріпацтва, аж до 1846 року, коли він прогулювався в'юнким вулицями столиці, що ціла потопала у блих дум'яних акацій і бурх, і п'яних до безтями каштанів...

Вийти поза місто, понад Славути, стати на Володимирській Гирі, а там — перед розмірними очима

ний протест проти порушників цього закону: „По якому правдивому, / Святому закону / І землю, всім даною, / І сердешним людом торгуєте? / Стережіться ж...“

Проступниками цього закону Шевченко вважав російських царів і зайдів, які самовільно фальшували і ламали договори, насилували людські і національні права, в тому і національні права України. „Чи буде кара / царям, царям на землі? / Чи буде правда між людьми?“ — ставить він питання, в якому міститься вже й самозрозуміла відповідь.

Своє переконання про справедливість української справи черпав Шевченко також з історії — історії „правди“, з літописів, з народних пісень і дум, оповідаючи очевидці тощо. Його віра в майбутню вільну, самостійну Україну спирається на її славному минулому — в першій мірі на героїчності і жертвах козаччини. Тому він передбачає, що волю України здобудуть нападками з козацьким духом і з козацькою кров'ю, коли наріз замінить „сухорвату кров“ — козацькою „святою кров'ю“. Тоді „козак безверхий упаде (в розумінні „вторгнеться“), увірветься“ / Розтрощить трон, порве порфіру, / Роздавить вашого кумира... Тоді теж

Волі України в Шевченка в'яжеться тісно не тільки з Правдою трансцендентальною, але і з правдою природною. Поневолення України сталося наслідком зломання природного закону, що всі люди родяться вільними. Волі України залежна від загальнолюдського волі і справедливості ладом на землі, в якому „врага не буде супостата, / А буде син і буде мати, / І будуть люди на землі“. Тому Шевченко кидає огнен-

Закінчення на ст. 3.

захоплений великими революціями, що тоді зирнали з тяжких феодальних основ цілу Європу. Костомаров-месіянст: він вірить, що наш наріз має стати провідником у відродженні Сходу Європи, у визволенні всіх слов'янських народів.

Родиться у молодих серцях запал і віра у відродження України, назріває думка створити організацію, яка короткотрі перебере назву Кирило-Методіївське Братство, в центрі якого став Пантелеймон Куліш. Шевченко шанував Костомарова і Куліша, він віддавав почуттю приязню до них і рівночасно переливав свої думки і ідеї на папір. Шевченко писав тоді найкращі свої поеми: „Сон“, „Іван Гус“, „Невольник“, „Великий Лях“, „Кавказ“, „Наймичка“, „Послання“, „Холодний Яр“, „Заповіт“.

В цих поемах Шевченко порушив велику силу питань про теперішнє, про минуле і про майбутнє України. Тут і його ідеологія, тут його пророцтва, тут його найсміливіший виклик усім катам і кривдникам України. Шевченко шанував ідеї Куліша, Костомарова, Бодяцького і інших братчиків, що тепер треба братися до освідомлення мас, що тепер пора подати дружню руку всім братам слов'янам, і злити велику ідею волі у одному панславистському морі. Однак він рішався на дальший крок, і зборач читав ім своє „Послання“, де братчики чуять кепкування з ідеї панслав'яна і рівночасно доводяться про його власний чин.

(Продовження буде)

Мирон Сурмач

Коли буде „Кобзар“ Шевченка в кожній хаті, тоді буде Україна вільна

Такі як вичитав 1921 року, коли починав торгівлю з книжками під числом 34 Іст 7 ма вулиця в Нью Йорку. Моя книгарня тоді називалася „Січовий Базар“, бо це були часи післявоєнні, коли Січові Стрілки були у нас у великій пошані.

В Нью Йорку ми мали руханкове товариство під назвою „Гімнастична Січ“. Також були в околиці „Січі“ і „Соколи“, що сходились і робили фізичні вправи. 1917 року на Січовим Святі в Нью Йорку було півтори тисячі гостей і пару сот січовиків у однострої.

Був похід в ділицями Нью Йорку з нагоди уродин Шевченка; ставили оперу Аркаса „Катерину“ в першому Українському Народному Домі в Нью Йорку, що йшла протягом трьох вечорів за порядком і все зала була повна.

З Європи, а саме — з Відня, Берліну, Праги і з Ужгороду, почали приходити гарні видання українських книжок. Між ними була невеличка брошура про Тараса Шевченка, де було написано, що коли б „Кобзар“ Тараса Шевченка був у кожній українській хаті, то Україна була б вільна. Ці слова належали Богданові Лепкому.

Я тоді вже починав бути книгарем, тож зараз написав до Берліну до проф. Богдана Лепкого, щоб він зладив повний „Кобзар“, не дуже дорогий, і видав його там спеціально на мій кошт. Професор Лепкий дуже радо на це погодився, і за пару місяців я вже достав дві тисячі „Кобзарів“. Але я вже набув трохи практики, що книжку нашим людям не так то легко продати. Але ж і думка не давала мені спокою, думка Богдана Лепкого. Щоб скорше Україна була вільна, я видав лютучку про свій бізнес і вложив до „Кобзаря“ і почав роздавати „Кобзар“ Шевченка даром.

Проте, один в полі не воїн. Ніхто інший не взяв собі приміру від мене і не роздавав „Кобзаря“ даром. За книжки ці, які за інші, треба було платити гроші.

Пригадую, що тоді ж у Берліні, у видавничій Оренштайна, видавця жидівського роду з Коломиї, що був добрим бізнесменом, вийли аж два наклади люксових „Кобзарів“ під редакцією проф. Богдана Лепкого. Один у трьох томах, другий — у чотирьох томах. Ці книги, однак, вже були видані на бізнес.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН заявив зібраним на нарадах в Колумбії, Огайо, євангелікам, що під час його Адміністрації Америка повертається назад до Бога. Для контрасту він пригадав 1970-ті роки, як роки морального розкладу американського суспільства, зросту порнографії, злочинства, торгівлі наркотиками на широкому скально, розпусти тощо. Церковні лідери тепло вітали Президента між собою, хоч деякі з них, особливо консерватисти, мають політичні застереження і побажання до політики Уряду.

„А нуте, хлоп'ята, На байдаки! Море грає — Ходім погуляти!...“
„Не в Синопу, отамани, Панове-молодці, А у Царград до султана поїдемо в гості...“

Гідроніми — Дніпро, Лиман, Синє море (Чорне) яскраво насвітлюють ідею поеми: володіє той, хто вміє панувати — сильний і відважний, той, хто не боїться ані труду ані смерті. А топоніми Україна, Царград, Синоп показують точне місце, звідкіль і куди ходили запорожці в походи. Ще краще застосовані гідроніми в поемі про козацьку славу „Гамалія“. Тут водними шляхами летить молитва-скарта козаків-невольників на острів до козацької фортеці Січі:

Отак у невольні козаки співали,
Співали, сербети, а сльози лились...
Босфор аж затрясся, бо з роду не чув
Козацького пльху: застогнав широкий...
І хвилю, ревути, далеко-далеко
У синє море на ребрах послав.
І море ревути Босфорову мову,
У Лиман погнало, а Лиман Дніпрові
Тую журбу-мову на хвилі подав.
Зареготався дід наш дужий,
Аж піна з уса потекла:

„Чи спиш, чи чуси, брате Луже?
Хортице сестро? — Загула
Хортиця з Лугом: „Чую, чуо!“ —
І Дніпр укрли байдаки
І заспівали козаки...“

Названі поетом гідроніми: Босфор, Море, Лиман, Дніпро, виконали завдання Гермеса-посланця і передали вістку зі Скутари на Хортицю. Отже тут гідроніми виконують потрібну роллю, і місце, і часу, і руху.

(Продовження буде)

Анна Власенко-Бойцун

ІСТОРИЧНІ НАЗВИ В ПОЕЗІЇ ШЕВЧЕНКА

(До 170-річчя народження Т. Шевченка)

Поезія і проза Т. Шевченка вміщає понад тисячу різних географічних назв, пов'язаних з історією України або життям поета. Найперше місце займають історичні назви України-Руси, друге — це назви південнозахідної Азії, де поет карався протягом 10-ти років, а третє — місцевості Росії.

Особливу увагу присвячує поет українським назвам, передусім трьом: головній ріці, столиці і самій території, які розглянемо в цій статті. Найдавніші історичні назви ріки (гідроніми) і місцеві назви (топоніми) знаходимо у переспіві „Плач Ярославни“ зі „Слова о полку Ігоревім“:

В Путивлі граді вранці-рано
Співає-плаче Ярославна,
Як та зозуленька кує.
Словами жалю додає.
— Полечу, каже, зиглицю,
Тією чайкою-вдовичею,
Та понад Доном полечу,
Руква бобровий омову
В ріці Калі... —

...І каже: Дужий і старий,
Широкий Дніпре, не малий!...

О мій Славутицю преславний!
...Мос ти ладно принеси...

Шевченко вживає дві назви на ріку України — стародавню назву Славутиць і новішу назву Дніпро, щоб тим підкреслити давню важливість водного шляху із півночі на південь, що це більше підкреслене аж чотирираз прикмет-

никами-епітетами: старий, широкий, немалий, і преславний. До двох інших гідронімів поет прикметників не додає, бо вони не грали великої ролі в нашій історії.

Поет з гордістю і пістизмом згадує ті часи, коли Україна була вільна: У Києві на Подолі / було колись... У Києві на Подолі / Братерська наша воля... У Києві на Подолі / Козаки гуляють...

Історію своєї батьківщини ділить поет на дві епохи: вільну і славу, та підневільну та безталанну. В пролозі поеми „Гайдамаки“ поетові ввижається славне минуле:

...Пишними рядами
Виступають отамани,
Сотники з панами
І гетьмани — всі в золоті,
У мою хатину
Прийшли, сіли коло мене
І про Україну
Розмовляють, розказують:
Як Січ будували,
Як козаки на байдаках
Пороги минали,
Як гуляли по Сінюму,
Грілися в Скутарі
Та як, люльки закурили
В Польщі на пожарі,
В Україні вертали,
Як бенкетували...

Тому найбільше своїх історичних поем присвятив поет Гетьманщині, Козацькій державі, Запоріжжю і Коліївщині, оспівуючи боротьбу за волю:

Було колись — в Україні
Ревіли гармати;
Були колись — запорожці
вміли панувати...

...Чорна хмара з-за Лиману
Небо сонце криє:
Синє море зрюкою
То стоїне, то вис,
Дніпра гирло затопило.

Політичні...

Закінчення зі ст. 2.

Церква-домовина
Розв'язується... і спід неї
Встане Україна.
І прозіє тьму неволі,
Світ правди засвітить,
І помолиться на волі
Невольничі діти!...

Не менш важливим джерелом Шевченкових прощів була його геніальна інтуїція. Психологічно Шевченко, на мою думку, являв собою тип чистого ідеаліста-інтроверта („інтровертність” — це спрямовання уваги на внутрішнє „я”, з перевагою внутрішніх переживань), в якого перевагу мають інтуїція і почування; таке поєднання психічних сил властиве також пророкам. Пророчі візії і образи з'являються в них тоді, коли інтуїція зосереджується на елементах підсвідомості, зокрема підсвідомості колективної (Карл Г. Юнг). Юрій Липа зазначає, що одним з таких елементів кожного здорового організму є переконання про вічну його тривалість всупереч всім непригожим обставинам. В українців проявляється це в переконанні непереможності, як, як висловився один англійський турист в 1930-х роках, що „українці, подібно як анг-

лійці, ніколи не знають про те, що їх переможемо.” Приклади на це явище наводять теж українські автори, черпаючи їх навіть з новітньої історії. Німецький автор класичного твору „Про війну” К. Клявзевиц каже, що війна — це проба волі, і той є непереможений, хто не наслідуються признати своєї поразки).

Разом з державною самостійністю передбачив Шевченко також державний лад України — лад на зразок справедливого „закона Вашингтона”, тобто народоуправний, демократичний устрій. Шевченко був певний, що такого закону „діждемося таки колись”.

Вкінці передбачив Шевченко, що до світової майбутності України причиниться і його творчість; він писав: „Орю свій переліг, убогу ниву, та сію слово, — добрі жнива колись то будуть”.

Реалізм Шевченкових пророцтв

Звисочений стиль і поетична форма Шевченкових пророкувань могли б робити враження фантазії чи літературних фраз, коли б не мали згаданих реальних основ. Шевченко — реаліст; він знає, що всі передбачення ним блага не придуть самі від себе. Тому він велить готувати сили до боротьби, заохочує до неї та передбачує труднощі і перепони в тих змаганнях. Він бачить небезпеку, що вороги не дозволять на ширення його ідей серед українського народу і будуть присипляти його наріду рабстві, темноті і матеріальним нестаткам. Коли ж настане догідна

хвилина для визволення, — збудять його (народ), наче вогні, неспроможного до ефективної дії. Тому Шевченко не однократно, якщо „Україну злі люди присплять, лукаві, / І вогні покрадену, збудять”.

Сповнилося це трагічне передбачення у вагомій революційній роки 1917-1921, причину невдачі яких приписується головно непередбачуваності до зриву народних мас і їх проводу, коли приходилося „будувати і націю і державу” (Петлюра). Шевченкові політичні ідеї на Наддніпрянщині були заборонені окупаційним російським режимом, їх не слухали з покоління в покоління, і тому вони не могли бути ефективні в названий час.

Проте таке явище буває і в інших поневоленних народів, як каже згаданий на початку цієї статті Липинський, особливо там, де провідні верстви забрали витривалості і завзяті в боротьбі, віддали своїм ідеям аж до посвятити життя. Зразком витривалості ставив він провідну верству Іспанії, що передавала ідею свого визволення з неволі маврів з покоління в покоління, і аж по двох століттях досягнула свою мету. Державотворчі ідеї ніколи не обмежуються одним поколінням. Тому так довго тривало також створення Франції (кілька століть), а з'єднання Італії стало можливим аж триста років після смерті творця цієї ідеї Н. Макіавеллі. Не коротко тривав час, коли Ірландія здобула самостійність. Чим вищі ідеї, тим більше часу вимагає їхня реалізація.

У нас з відносною тяглістю могли жити і плакатися Шевченкові ідеї в Галичині, під відносно не тяжкою загарбницькою Австрією і Польщею, тому й дали кращі результати. Тут за декілька десятиліть високо зросла національна свідомість інтелігенції і мас, які в приголий час (Друга світова війна і по ній) стали до добре організованої боротьби за здійснення Шевченкових ідей — за національне визволення і державу. Ця боротьба ще не дала перемоги, а окупація червоної Москви поширилася і на Західні українські землі; але понесені жертви життя і крові за ці ідеї, разом із жертвами наддніпрянських братів, створили найтриваліший фундамент для української державності і дають підстави вірити, що в майбутньому — здійсниться Шевченкові пророцтва.

*) Зразком прозорого стилю таких пророцтв можуть бути слова о. В. Подольського в його брошурі „Слово перестороги” з 1848 р.: „Хіба ж українці не знають, що були колись слави — як українці? Ми — українці, й віримо сильно в воскресіння вільної, незалежної України. Скорше чи пізніше, — на тім нам зовсім не залежить... Бо чим же є століття в житті народу?”

Богдан Кравців
ШЕВЧЕНКОВЕ
СЛОВО І СЛАВА

Антологія перекладів з Шевченкових чужими мовами.

Ціна: \$7.50 з пересилкою
Мешканців штату Нью-Джерсі зобов'язує 6% штатного податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ЗВЕРНЕННЯ БКС

ПРО ВІДЗНАЧЕННЯ 45-РІЧЧЯ
ПРОГЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ
КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Сорок п'ять років минає від того часу, коли 14-го березня 1939 року через Хустську радіостанцію прем'єр-міністр Августин Волошин проголосив самостійність Карпатської України.

Сорок п'ять років минає від того пропам'ятного дня, коли 15-го березня 1939 року Союз Карпатської України окремим законом затвердив самостійність Карпатської України, проголосив її Карпатсько-Українською Республікою на чолі з президентом, якого вибрав ще того самого дня в особі о. д-ра Августина Волошина.

Сорок п'ять років минає від того часу, коли що самостійність Карпатської України припечатили своєю кров'ю найкращі сини українського народу, зі всіх його земель, у бойових рядах Карпатської Січі проти наших наїзників.

Сорок п'ять річчю цих світливих подій святкуємо в розсіпани по цілому світі. У своїх серцях святкує її весь український народ, хоч він ще сам стоїть у брутальній московсько-большевицькій неволі. Святкують її всі українці з надією, що по темній ночі неволі прийде світлий день Воскресіння Волі Українського Народу!

Дорогі громадяни українці!

Найсвятіша кров вливши на полі бою героїв Карпатської Січі, як теж кров замордованих наших ворогами-окупантами послів Союму і членів Уряду Карпатської України з о. президентом Августиним Волошином на чолі, кличе нас, усіх українців, іти їх слідами в боротьбі за волю всього українського народу, в боротьбі за одну українську соборну й самостійну державу!

Хай сорок п'ять річчю самостійності Карпатської України сменіть нашу сліпість! Хай скріпить нашу бойову якість! Хай дасть нам силу й розум витримати останній іспит нашої політичної і державницької зрілості, нашої щирої самостійності і безкомпромісної соборності!

Слава Україні!

Центральний Провід Братства
Карпатських Січовиків

Успіх вечериць „Червоної Калини”

У суботу, 3-го березня, відбулися традиційні вечериць „Червоної Калини” з презентацією 16-ти дебютанток у присутності 470 гостей, з яких 75 відсотків молодих, і саме тому були вони успішними.

Вечеринки відкрила голова Комітету Христина Навроцька, вітаючи усіх гостей, зокрема дебютанток, та дякуючи їхнім батькам від громади за збереження традиції та за введення їхніх дочок в українську громаду.

Дебютанток представляла Іванна Ганкевич, а їхні партнери — Орест Кебало. Вхід дебютанток на залу був повний чару, до чого

причинилися ямла підготовка Роми Прийм-Богачевської.
Гості мали змогу танцювати без перерви під звуки лютневих оркестрів: настроях Богда Ганкевич з приспівом Ігоря Раковського, а для молоді генералії під більш сирисливі звуки української „рак” музики „Хлопці зі Львова”, дебют яких на ньюйоркському терені був дуже вдалий.

„Червона Калина” може справити похвалитися, що „світ належить молодим”, які так приспівом провели час.

X.H.

Вступайте в члени УНС

На будинок репрезентативного
Українського Музею

6-та листа

ПОЖЕРТВИ НА БУДИНОК
УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

від 1-го липня до 31-го грудня 1983 р.

Оксана і Олександр Тишовицькі	2 500 дол.
Н. Н.	1 000 дол.
33-й Відділ СУА	1 000 дол.
Анна і Володимир Раки	600 дол.
По 500 дол. — Іванна і Володимир Мартинці, Ірена і Мирон Руснаки, Володимира і Степан Сливицькі, Роман Волчук, Самопоміч — Рошестер.	
47-й Відділ СУА	496 дол.
Фаліна Кульчицька	490 дол.
По 300 дол. — Ірена і Орест Гафтовичі, Оксана Колесніченко, Федір Опійник, Округна Управа СУА — Огайо.	
По 250 дол. — д-р Ірена Гребеняк, Стефанія і Дмитро Косовичі, Зенон Михалевський, Н. Н.	
Олена Скорещка	200 дол.
Оксана і д-р Зіновий Мельники	150 дол.
По 125 дол. — Марта Ярош, Оксана Рак	
По 100 дол. — д-р Віталій Богданів, Стефанія і Роман Цегельські, Ірена Хухра, Надія і д-р Микола Дейчаківські, Марія і Орест Гладкі, Ольга і Мирон Гнатевичі, Олександр Грабовецька, Іван Івахів, Евстахій Ясеновський, подружжя А. Кейбіди, Павло Коптунюк, Ольга Навіри, Аркадія і проф. Володимир Петришини, Йосиф Порайко, Марія Ржепецька, Анастасія Смеричинська, Стефанія Залітач.	
Марія і Любомир Лямпики	80 дол.
По 50 дол. — Марія і Людвик Бахи, Евдокія і Юрій Боверські, Ірена і Мирослав Чарни, Ірена і Юрій Кобзарі, Марта Крамарчук, Валентина Кузьмич, Ольга Овсенецька, Людмила і Василь Сердюки, Ольга і ген. Павло Шандруки, Богдан Тарнавський, Олена і Мирон Тицькі, Марія і д-р Володимир Вішукі.	
Лідія і Волтер Гладкі	40 дол.
Ольга Малаховська і родина	30 дол.
По 25 дол. — Урзуля і Остап Балабани, Юлія Дашко й Ірена Горюньська і Теодора Британ, Аліса Гураль, Лінда і Ростислав Гусари, Михайло Камарчук, Дарія і Волтер Ломницькі, Стефанія Павлишак, 83-й Відділ СУА.	
По 20 дол. — Ольга і Степан Ганушевські, Олександра Куніцькі, Олена Назар.	
Осип Залеский	15 дол.
По 10 дол. — Олена Довгалюк, Марія і Іван Кіндзерські, Пелагія Кулик, П. Лиман, Стеля і Степан Сорохтей, Ірена Ткачук.	

UKRAINIAN MUSEUM

203 Second Avenue • New York, N.Y. 10003

Вісті з УВАН в Канаді

• В місяці січні ц.р. тут завершено передачу архіву Ліги Українських Політичних В'язнів до Військового Історичного Архіву і Музею УВАН у Вінніпегу. З Мюнхену направили дві останні посилки, знову з Дахавського Студентського Комітету в Нью-Йорку, картотека 184 осіб, якою скористувався цей Комітет в часі своєї акції, щоб привернути українським політичним в'язням, які були ув'язнені в концтаборі Дахав, належне ім'я.

• Архів ЛУПВ, який стосується у великій мірі українських політичних в'язнів німецьких концентраційних таборів, зберігається в останніх роках у приміщеннях європейського ЗУДАК-у та був під безпосередньою опікою його директорів, найперше, с. д-ра Михайла Рудка, а після його смерті в опіці міра Антона Мельника. Обом названим належить велика подяка від української спільноти за їхню безкорисливу опіку.

• При кінці лютого появляється з друку у видавництві УВАН дві друковані праці: збірник УВАН на пошану 90-річчя української спільноти в Канаді п. н. „Нью Союз Різ” та „Поява цього збірника дещо трипизнилася з чисто технічних причин. Збірник УВАН буде розісланий всім жертводавцям негайно після появи. В серії „Бібліографія” друкується англійською праця мгр Наді Олішук п. н. „Роман Рахманінов: Бібліографія Тайл та де Селектер Ворк”. Цей довідник охоплює публіцистичну працю Романа Рахманінова, яка появляється в різних журналах англійською, французькою, однією з мов та іншими мовами. В серії „Літопис” появляється праця інж. А. Качора п. н. „Червона Калина”.

• УВАН та Центр Українських Студій при Манітобському університеті спільно спонсують приїзд до Вінніпегу проф. Петра Потічного на місяць березня. Запрошений гість виступить тут дві доповіді: на форумі університету — „Українсько-жидівські стосунки”, та — на форумі УВАН — „Російський націоналізм”.

• Традиційний Шевченківський Сесія УВАН відбувається цього року 11 березня з головною доповіддю проф. Ярослава Розумного, аудиторії Центральної української бібліотеки. В той же по традиції будуть наладжені службові діячі. Окрема редакційна Колесія УВАН веде працю над оглядовим збірником УВАН, присвяченого 1000-літтю хрищення України. Редакція радо вітає оригінальні праці авторів, які стосуються названої теми.

Ньюйоркська...

Закінчення зі ст. 1.

Ліки, особливо за кантату для прослави того, який немов дороговказ святий усім поколінням, вже півтора століття. Свято закінчено могутнім національним славням, що його розпочав чор, а підняли усі присутні на залі.

Про декоративні і всі інші технічні справи подбав дуже багато інж. Тарас Гіряк. Виходячи із залі так і відчувалося у розмовах між присутніми, що Шевченківський концерт був вдалою імпрезою і гідним вшануванням Пророка, в першу чергу, завдяки добрій підготові мистецької програми, що її повністю виповнив хор „Думка”, солісти і рецитаторка. Зокрема хор своєю зіспіваністю, гарними голосами, інтерпретацією гімнів та зовнішнім виглядом (нові жіночі строй) викликав захоплення.

Ділимось сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що 2-го березня 1984 р. відійшов від нас наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, БАТЬКО, БРАТ І ШВАГЕР

бл. п.

ПАВЛО ПОКІНСЬКИЙ

народжений в Стрию, Україна

ПОХОРОН відбувся 6-го березня 1984 р. з похоронного заведення П. Яремича на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Нью-Йорк.

Горем прибито родина:
ЕВФРОЗІНА — дружина
ДАРІЯ — донька
ІВАН, ОЛЬГА, ТЕОФІЛА і ВОЛОДИМИРА,
брат і сестри з родиною в Україні
ОСІП — брат з родиною в Німеччині

Замість квітів на могилу, просимо складати на Патріарший Фонд.

У глибокому смутку повідомляємо всіх Побратимів Комбатантів, що дня 14-го лютого 1984 р. з Боні Всевишнього відійшов у Вічність

бл. п.

ШКАРУПА ЮРІЙ

родився 1.12.1904

ПАНХИДА та ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 16 та 17 лютого 1984 р. в церкві Покрова Пресвятої Богородиці.

Його дружині Іванні та Родині щиро співчуваємо.

ВІЧНА ІОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Члени Станиці 1-ої УД УНА
в Клівленді, Огайо

Ділимось сумною вісткою з Членством ОДВУ і всім нашим Громадянам, що 28-го лютого 1984 р., несподівано, відійшов у Вічність на 61-му році життя

сл. п.

Зеновій Єзерський

довголітній член Управління Відділу, член ОУН і активіст Патріаршого руху.

ПОХОРОН відбувся 3-го березня 1984 р. з Помісної Української Католицької Церкви св. Покрови у Пармі, Огайо.

Дружині і всім Родині Покійного висловлюємо найщиріші співчуття.

Управа

УВАГА!
ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ!

МИ ПОТРЕБУЄМО ВАШОЇ ПОМОЧІ—

Це наше тисячоліття

988 - 1988

Тисяча років тому, ми українці стали християнами під проводом нашого великого Святого, князя Володимира Великого. Це й причина великого святкування. Ми не можемо дозволити, щоб ця подія була поминена, зменшена або усунена.

ЦЕ НАША СПАДЩИНА.

Ми українці були наділені багатою релігійною і культурною спадщиною. Це не прийшло нам легко. Наші предки, наші родини, мусили за це боротися, вони віддали за це своє життя. Для нас українців не остає нічого іншого, як живучи в вільній країні практикувати свою релігію і тим самим спричинитися до збільшення цієї спадщини для наших дітей і грядущих поколінь. Секретаріат Тисячоліття бажає розвинути й зберегти цю спадщину. Та ми потребуємо вашої допомоги.

ЦЕ НАША КУЛЬТУРА

Ми є гордовитий народ. Ми гордимось нашою культурою—співаємо, танцюємо. Наша пожива неперершена. Ми маємо великих артистів, великих мислителів. Тепер коли то приходить хвилина радості й відновлення, стараймося створити різні твори, щоб прославити дари Божі зглядом нас. Секретаріат бажає замовити артистів, щоб змалювали гарні ікони. Повинна бути написана опера, що представляла б хрещення українського народу. Треба б написати історію християнства в Україні, історію Української Католицької Церкви в вільному світі, більше число релігійних творів у відношенні до Тисячоліття—все це для того, щоб передати наступним поколінням багатство нашої спадщини. Та ми потребуємо вашої допомоги.

ЦЕ НАША РЕЛІГІЯ.

Його Святість, Папа Іван Павло II, ось так описав цю велику подію у своєму листі до Кардинала Йосифа Сліпого при нагоді оголошення тисячоліття:

Так приходимо до року 988, коли князь Володимир, внук блаженної Ольги, почав поширяти християнську віру серед усього населення своїх городів, і він теж зарядив, щоб усі мешканці його столиці перед ним, його родиною і грецьким духовенством публічно і спільно охрестились в ріці Дніпро. Таким, отже, чином почав він поширення віри, найперше в межах свого князівства, а потім аж до країнних місцевостей своєї країни «Русь».

Приходить час великого святкування, а ще більше час духової обнови. Найважливіше завдання Секретаріату Тисячоліття це допомогти українському народові в цій духовній обнові. Секретаріат бажає допомагати парохіям планами, пропозиціями, і всякою літературою, щоб зміцнити духові сили. Вложено окремих Молесень, і ювілейний гімн появляється вневдовзі. Та ми потребуємо вашої допомоги.

З'ЄДНАЙМОСЯ РАЗОМ!

Допоможіть нам зробити це Тисячоліття славним для українців де б вони не були. Ми звертаємось з проханням до кожної родини в вільному світі, щоб вона своєю жертвою причинилася до відсвяткування Тисячоліття; це станеться, коли підтримимо Центральний Ювілейний Комітет для збереження української спадщини.

РАЗОМ МОЖЕМО ВЧИНИТИ ЩОСЬ ВЕЛИКОГО!

ПОДБАЙТЕ ВИКОНАТИ ТАКІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ:

1. Подбайте, щоб стати членом, що підтримує Центральний Ювілейний Комітет. Членська вкладка виноситься 25.00 на 1984, 1985, 1986, 1987 і 1988 р. Платити можна по 25.00 кожного року, або заплатити одноразово суму 100.00.
2. Старайтеся продовжувати свою духову й культурну працю в своїй парохії приготувавшись до Тисячоліття.
3. Притягніть свою родину й приятелів до праці пов'язаної з Тисячоліттям. Вашої допомоги потребує Центральний Ювілейний Комітет як також Епархіальний Комітет.
4. Заохочуйте інших, щоб підтримували Центральний Ювілейний Комітет.

Золота Членська Карта буде видана всім відданим членам з благословенням Високопреосвященнішого Митрополита Максима Германюка, ЧНІ, що є головою приготування Тисячоліття, як також з підписами преосв. Кир Михайла Гринчишина, ЧНІ., Генерального Секретаря ювілейних приготувань Тисячоліття, та впр. о. Т. Кравчука, ЧНІ., Помічника Генерального Секретаря приготувань до Тисячоліття.

Приготовляйтеся тепер до Ювілею Українського Тисячоліття, 1988.

Не відкладайте! Виповніть і вишліть цю форму, щоб стати членом, що підтримує Центральний Ювілейний Комітет.

ПРОХАННЯ, ЩОБ СТАТИ ПІДТРИМУЮЧИМ ЧЛЕНОМ

Ім'я _____

Адреса _____

Парохія _____

Сума _____

Замітка: Офіційний реєстр—розрахунок буде виданий для вжиття при плаченні податку.

Проситься вислати до:

Millennium Secretariat—Central Jubilee Committee,
233 Scotia Street,
Winnipeg, Man., Canada R2V 1V7

УКРАЇНЬСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Увага! НОВЕ ВИДАННЯ Увага.

**ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІЯ
ДЛЯ МОЛОДИХ**
Старий і Новий Завіти

Унікальна книга має:
Розмір: 10 x 7 1/2. Стор.: 520. Тверда обгортка. Мапи.
Кольорові ілюстрації. Ціна: 20.00 дол.
Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані
6% ставкового податку.

ЗАМОВЛІТИ:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз
проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребує студентам
на академічний рік 1984-85

Стипендії будуть призначені Стипендіальною Комісією УНСО-
юзу студентам визначених університетів і коледжів, які є чле-
нами УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути
в Головному Канцелярії УНСОЮЗУ, слід вносити
до 31-го березня 1984 р., на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ПОДАВАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИ-
МАГАНЬ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує
\$5,000 — \$10,000
забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот
Акцидентового Забезпечення, виданих після
1-го жовтня 1983 року, вносять:

\$6.50	річно
\$3.35	піврічно
\$1.75	квартально
.60	місячно

ЦЮ ГРАМОТУ МОЖУТЬ НАБУТИ ТІЛЬКИ ЧЛЕНИ
УНСОЮЗУ У ВІСІ 16 до 55 років.

Нема то як на Союзівці!

Освіті
Українського
Народного
Союзу

в Кетсипських горах
біля м. Кергонксон, Н. Й.

СОЮЗІВКА — 1984

УВАГА, МОЛОДІ МУЗИКИ

Якщо ви зацікавлені у заробітку грошей, здобуттям
досвіду і перебуванню влітку на оселі УНС - на СОЮ-
ЗІВЦІ — разом з іншими українськими молодими
людьми, тоді цей план Дирекції Оселі є для вас. Ди-
рекція Союзівки оголошує набір до
ОРКЕСТРИ НА ЛІТО 1984 РОКУ
для чого в означеному часі відбудеться проба
МУЗИЧНОГО ВМІННЯ АПЛІКАНТІВ

За інформаціями слід звертатися до

ANYA DYDYK
c/o UNA Home Office,
30 Montgomery St.,
Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200.

ОСТАННІЙ РЕЧЕНЕЦЬ ПРИСЛАННЯ АПЛІКАЦІЙ —
20-го БЕРЕЗНЯ 1984 РОКУ.

ЦІНИ ОГолошень

у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

3 уваги на підписку поштової оплати (понад 100%) за видання „Свободи“ та
„Українського Тижневика“, як також повсякденний зріст щоденнику та інших друкар-
ських матеріалів. Адміністрація „Свободи“ БУЛА ЗМУШЕНА піднести ціни ого-
лошень.

ЦІНИ ОГолошень у щоденнику „СВОБОДА“	
1 інч через одну шпальту — закази, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 8.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивалі, лі- тні бенкети, бані, продажі доміт і т. д.)	\$10.00
Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний інч (1 інч в 8 шпальт)	\$10.00
Якщо до оголошення вноситься змінка — коштів не додається	
Фотографування на одну шпальту	\$ 8.00
Фотографування на дві шпальти	\$10.00
Фотографування на три шпальти	\$12.00

Оголошення на чергові числа мусять вилізувати до Адміністрації 7 днів перед
повною ціною.

ЦІНИ ОГолошень в АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY
(НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — закази, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 8.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивалі, літні бенкети, бані, продажі доміт і т. д.)	\$10.00

Оголошення на чергові, недіельні видання, мусять вилізувати
до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у написаних.
Послання заповнені річчю за оголошення заповнені тільки на спеціальні проформи.

Баль лікарів і інженерів в Нью-Йорку

Дебютантки зі своїми супровідниками: стоять (зліва): Марія Гладун, ескорт Андрій
Ганкевич; Катерина Чолган, ескорт Корнеліо Чорний; Гали Соня, ескорт Денис Чорний;
Наталка Семчишин, ескорт Роман Білинський; Ганя Клим, ескорт Ігор Черник; Рома
Когутяк, ескорт Зенон Мельник; Христина Зінчак, ескорт Олександр Кмет; Лариса Ворох,
ескорт Маркіян Черник; Марта Бачинська, ескорт Роман Явний.

У суботу, 4-го лютого ц.
р., в Нью-Йорку в репрезен-
таційному готелі Пер від-
бувся великий традиційний
баль Українського Лікар-
ського Товариства Північ-
ної Америки (УЛТПА) і То-
варства Українських Інже-
нерів Америки (ТУІА) від-
ділів метрополії Нью-Йорк
з презентацією дебютанток.

Ці престижні бали влаш-
товуються кожного року
згаданими товариствами і
належать до вдалих куль-
турно-розважових імпрез
року. Вони відіграють ве-
лику популярність та сла-
вою не тільки на терені
Нью-Йорку, але й з дальших
сусідніх штатів збираєть-
ся велике число учасників,
особливо нашої студіюю-
чої молоді, яка, хоч вироста-
є в чужому оточенні, овіяна
сентиментом любові і батьків-
щиро гордиться своєю грома-
дою. Як виявилось, багатьом
бажаним гостям при зголоше-
нні на баль, відмовлено квіт-
ки вступу із-за браку місця
на залі.

Баль почався о год. 8-й
вечора коктейлем, під час
якого його учасники мали
зголомити в собі всі стра-
сти, передавши голови. Від-
ділу УЛТПА д-рові Любо-
мирові Ворохові, який вмі-
ло провів церемонію пре-
зентації дебютанток, що ви-
пала особливо гарно й гра-
ціозно.

ПА д-рові Р. Кислевському
та інж. О. Шеснюкові, а
зголомити в собі всі стра-
сти, передавши голови. Від-
ділу УЛТПА д-рові Любо-
мирові Ворохові, який вмі-
ло провів церемонію пре-
зентації дебютанток, що ви-
пала особливо гарно й гра-
ціозно.

оркестри „Темпо“ по-
одинокими парами входили
вони на залу, а майстер це-
ремонії дебюту з підвищен-
ня подавав відомості про
їхню освіту та школи, у
яких вони вчаться. Потім
пані з Комітету вручили
всім дебютанткам пропа-
м'ятні кошиночки, а чисель-
но зібрана громада щирими
оплесками вітала їх, прийма-
ючи всіх, як зрілих юначок.
У ряді дорослої громади.

якому закликав всіх, як ви-
хованців молодіжних орга-
нізацій і майбутніх пересни-
ків нашого організованого
життя тут, на поселен-
нях, продовжувати тради-
ції батьків своїх, любити
своє рідне-дороге і поважа-
ти його, шукаючи квіт-
ки в житті, знаходячи її
на українській ниві, на своє-
му полі, щоб таким чином
заповнити якнайдовше існу-
вання та живучість як окре-
мої української субстанції
тут, на поселеннях.

Н.Н.

60-ліття з українським Гарвардом

Кеймбридж, Ма. (ФКУ)
— Ярослав і Ольга Дужі не
лише активні й віддані пред-
ставники ФКУ в Дітроїті,
але й визначні меценати.
Можна сміливо сказати, що
утворенні українського Гар-
варду є частина їх життя:
тут їх труд, їх гроші, їх при-
клад, посвятили. Тут — добро-
чинство вищого рівня.

Ольга Дужа є членкою ек-
зекутиви Фонду катедр ук-
раїнознавства, а протягом
шести літ була на запроше-
ння ради директорів Гар-
вардського університету член-
кою визначального коміте-
ту для департаменту украї-
ністики.

В Гарвардському універ-
ситеті створено видавничий
фонд для українистики ім.
Ярослава і Ольги Дужих,
який ці фінанси від само-
го його початку доповню-
ють щорічно 10,000-до-
лярами виплатами. Цей
фонд заповнюється в сумі
100,000 дол. Половину з цієї
суми фундатори вже по-
жертвували.

При кінці минулого року,
з нагоди 60-ліття Ярослава
Дужого (народився 25-го
листопада 1923 р.), знайоми
і приятелі цієї родини зміни-
ли свої побажання Юві-
лейній грошовими пожерт-

Ярослав (у третьому ряду, перший зліва) і Ольга
(сидить друга зліва) Дужі в УНІГУ, Кеймбридж,
поміж співробітниками ФКУ.

вами на фонд українських
студій в Гарварді.

Значніші датки склали
Степан і Анна Феденки,
Ігор і Стефа Королі, Степан
і д-р Валентина Савчуки,
Осип та Іванка Ворони, Ми-
кола й Марія Перцовичі,
Джін і Мері Бремери, Зенон
і Оксана Стельмах, Іван
і Ольга Сірки, Іван і Люся
Панчаки, Володимир і Оль-
га Огріни, Володимир і Не-
ні Януші, Володимир і Еле-
на Варшавські, Степан Ми-
хальчук, Текля Шаран, Ма-

рія Драгомирецька.

Дякуючи жертводавцям
за прихильність до україн-
ського Гарварду і підтрим-
ку, прислухаємося і ми до їх
побажань.

Бажаємо Ярославу Дужо-
му міцного здоров'я, щаст-
тя, успіхів і багато погідних
літ проживати у щедрий Гос-
подній благодаті.
Бажаємо всім сім'ям цих
визначних громадян-патрі-
отів Ярославу й Олі, їх
дітям і внукам всього доб-
ра.

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
11-го БЕРЕЗНЯ 1984 р.

Трой, Н. Й. Річні збори Б-ва св.
Николая 191-й Відд., о год.
4-й по пол. в парафіяльній залі
української католицької церкви
Пресв. Діви Марії при 459 Друга
вул. в Трой, Н. Й. На порядку
наради: звіт та вибір урядовців
на 1984 р. Просимо всіх чл.
взяти участь у цих річних
зборах — В. Колодій, секр.

Ньюарк, Н. Дж. Місячні збори
Б-ва св. Ів. Христителя 76-й
Відд., о год. 1-й по пол. в укр-
їнській католицькій школі при
Айві і Сенфорду Авеню. Про-
ситься чл. прийти та вирішити
загальні вкладки. Найкраще
платити вкладами чеками і
посилати прямо до Відділу. —
Юлія Демчук, секр.

Філадельфія, Па. Річні загальні
збори Т-ва Любав 45-й
Відд., о год. 1:30 по пол. в домі
Окруж. УНС. На порядку: звіт
Управі і К. Комісії та вибір нових
Управі на 1984 р. Просимо усіх
чл. прийти на збори. — Управа.

Чикаго, Іл. Річні загальні збо-
ри Б-ва св. Юрія 379-го Відд., о
год. 1-й по пол. при 843 Western
Ave., в дані Ukrainian Civic Cen-

Вісті з Осередку св. Андрія
в Норт Порт — Мінерал Спрінг

* В день 22-го січня від-
святкувала наша соборни-
цька громада 66-ту річ-
ницю державності Украї-
ни. Отець митрат Т. Фор-
остій виголосив молитву, яку
він провів у Білому Домі в
залі Конгресу у 1967 році,
запрошений Управою УК
КА і церковною ієрархією.

Вступне слово виголо-
сила наша поетеса Лариса
Тимошенко. Підхорунжий
армії М. Дорошенко, від-
значений трьома хрестами
заслуги, прочитав свій Уні-
версал. У друку появилася
його спомина і часу бороть-
би за волю України у
двох виданнях „Холодно-
ярськими стежками“ та
„Трагедія України“. Зголом-
д-р Я. Грабович виголосила
із почуттям вірш „Любіть
Україну“. Проф. Богдан
Козак прочитав фрагменти
із листа Головного Отамана
Симона Петлюри, напи-
саного до еміграційних ор-
ганізацій. Зміст листа дуже
цікавий і повний цінних
політичних проблем у
спектрі накреслення нашої
майбутньої політики в віль-
ній українській державі. Ва-
ля Бабич з відчуттям тала-
новито рецитувала вірш
„Універсали“, а Марія Кізак
— вірш про Тараса Чуприн-
ку. Хор під диригентурою
інж. П. Грабовича при аком-
паньманенті д-р С. Грабо-
вич, проспівав дві ліричні
пісні „Крилець, соколе, дай“
та „Живи, Україно“. Свято
закінчено українським на-
ціональним гімном „Ще не
вмерла Україна“.

* 8-го лютого д-р В.
Книш виголосив історичну

повідь „Від Варшавсько-
го договору до Ризького
трактату“. Прелегент по-
дав у своїй доповіді доку-
ментально опрацьовану іс-
торію польсько-українсь-
ких політичних відносин та
потенційної децизії спіль-
ної мілітарної акції за звіль-
нення окупованих етногра-
фічних областей України.
Дві союзницькі армії успіш-
но зайняли Київ і могла б
змінитися карта Східної
Європи у нашу користь. На-
жаль, невислаблена війсь-
кова підготовка та націо-
нальна несвідомість наро-
дних мас була причиною на-
шої невдачі. Присутні із
великою увагою прослуха-
ли прелегента та після допо-
віді задавали йому чис-
ленні питання, на які одер-
жували вичерпні відповіді.
Дискусія була дуже цікава.

* 12-го лютого святку-
вала наша соборницька гро-
мада Свято. Героїнь. Від-
крив його наш культурно-
освітній референт Е. Грин-
ків. Вставши з місця, прису-
тні хвилиною мовчання
вшанували жінок героїнь,
які згинували за волю бать-
ківщини. Це свято відбуло-
ся у 60-ліття героїської сме-
рті Ольги Басараб та 30-
ліття жорстокого злочину
Москви — розчавлення тан-
ками 500 безборонних жі-
нок і дітей в Кінгірі.

Слудувала дбайливо та по-
мистецьки опрацьована
програма: скрипкове солю
проф. Володимира Третяка,
який заграв „Ноктюрн“ Л.
Левинського та „Козачень-
ку, куди йдеш?“ В. Безкоро-
вайного у супроводі на фор-
тепіані д-р С. Грабович. О.
Ріпська декламувала по-
езію „500“.

Хор під батуту інж. П.
Грабовича, піяно д-р Я.
Грабович, виконав дві пісні,
солю — д-р Б. Нічка: „Ду-
ма про Почаївську Божу
Матір“ та „Ой, зійшла зор-
я“.

На закінчення відтворено
реферат-монтаж, у який
ввійшли твори: О. Бабія,
Ганни Черні, Лесі Лисяк,
Євгена Сверстюка, Василя
Стуса й інших у виконанні
Ольги Кобзар, Міри Повх,
Павлини Різник, Жері Се-
манюк та Марійки Тесаро-
вич. Рясними оплесками
дякували слухачі виконав-
цям.

До успіху свята, що пере-
вершило усі попередні свя-
та з такою ж тематикою,
спричинилися усі виконав-
ці та гість-доповідач д-р З.
Книш і своєю відданою
працею культурно-освітній
референт Е. Гринків, який
с чини не руйнівною силою
духовного життя нашої со-
борницької громади.

ВЕР

• FOR SALE •

TYPEWRITERS
Ukrainian and others. Also copiers
addressers, safes and other office
equipment shipped.
JACOB SACHS
251 W. 98th St., New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-6683

HELP WANTED

HOUSEKEEPER/BABYSITTER
Live-in, Mon.-Fri., light housework, one
infant, some English desirable, good
with children, attractive salary, Long
Island area
Call (516) 799-5094

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавін-
Брук і переїзненнями тіл
в Останків з різних країн
світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Now available

THE GREAT
FAMINE
IN UKRAINE:
THE UNKNOWN
HOLOCAUST

Compiled and edited by
the editors of
The Ukrainian Weekly
Published by
the Ukrainian National Association

Featuring:

DR. OMELJAN PRITSAK: Foreword

DR. JAMES E. MACE: The man-made famine of 1932-33: what happened and why

DR. MYRON B. KUROPAS: America's "Red Decade" and the Great Famine cover-up

MARCO CARYNNYK: Malcolm Muggeridge on Stalin's famine: "deliberate" and "diabolical"

starvation

EYEWITNESS RECOLLECTIONS

DISSIDENTS ON THE FAMINE

Available only from SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Price:

1-9 copies	\$3.00 per copy, plus \$1.00 postage and handling per order
10-19 copies	\$2.50 per copy, plus \$2.00 postage and handling per order
20 or more copies	\$2.50 per copy, plus \$3.00 postage and handling per order

ALL ORDERS MUST BE PREPAID. MAKE CHECKS PAYABLE TO SVOBODA PRESS.

Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані платити 6% ставкового податку.

THE GREAT FAMINE
IN UKRAINE:
the unknown holocaust